

dem nominis in australi littore lares habet. Balmerino, illustris & antiquæ Elphinstoniae domus propago, ad Tai fluminis æstuarium: & in hujus vicinia Londoris, qui è Rothesia familia genus habet. Fermelino-duni comitis titulos à patre, non ita pridem regni Cancellario, habet illustris & nobilis juvenis Setoniorum cognominis & familiae. Sinclairius Baro arcem Ravenshetich ab antiquo possidet, cuius stemma antiquum & nobile: ejus enim majores Zetlandiam & Orcadas comitatus titulo tenuere: Ad hanc familiam hodierni Cathane-sia Comites, & quicunque alii Sinclairii cognomen ferunt, originem referunt. Est quoque Levinius Comes Leslææ originis, diversus à Levinia ad Glottæ æstuarium, hunc artibus militiae clarum non ita pridem ad hunc honorem evexit Carolus Rex. Balcarrassius Baro ad orientalem tractum familiae & cognominis Lyndesiorum. Burghlejus Baro ad lacus Le-vini ripam, qui Balfuriorum familiam ducta hæ-rede restituit. Et si qui alii sint, ignoscant ignorantiae meæ, qui in hac Regione cognoscenda semiperegrinus, neque debitam ab omnibus opem in his lucubrandis sentio.

In limite hujus Provinciæ, ad viam publicam, qua in Ierniam transitur, non procul Abrenethia pago, moles lapidea est antiqui operis, *Clan-Mac-Duffs-crose* vocant, id est, crux familiae Mac-duff, cuius haec memorantur jura: quicunque magnum illum Mac-Duffum, hujus Provinciæ olim potentissimum comitem, (cujus potissimum opera eversa erat Mac-Bethi ty-rannis) intra nonum gradum sanguine attin-gebat, homicidii reus ad hanc aram supplex fugiens, producto & dato definito, eoque satis levi boum numero, crimine solvebatur: extabat vetus inscriptio, nunc eraea tempore, versibus semifilatinis, quam nisi pigeret & longiuscula esset integrum proferre possem, sed nullo usui, cum eam à nemine mortalium intelligi posse arbitrer, neque barbara illa Latinis admissa illum hodiernum sermonem sapient, jam ante sexcentos annos posita.

Ad Kingorniam oppidum non ita pridem ad littus in scopulo fons aquæ limpidissimæ reper-tus est, oculis salutaris habitus, aliaque insalubrium viscerum vitia levare creditus, & non pauci ejus usu se opem sensisse fatebantur, aut jaçitabant, at nescio quomodo hodie eviluit.

KETHÆ INSVLÆ DESCRIPTIO.

KEtha insula in æstuario Forthæ, (qui ve-teribus Bodotria dictus est) medio fere cursu inter Fifam & Lothianam à Zephryo-borea in Euro-notum protenditur in longitudinem ad 1500 passus, in latitudinem extenditur qua Boream spectat ad 500, qua

Notum respicit non amplius 200. Solo pingui & graminis apprime fertili, sed incuria posseforum adhuc inculto, plerumque in plana explicatur, herbas feliciter gignit, quarum præcipuae sunt tota Bona, oxalis, Scabiosa, Serpillum, Papaver Spumeum, Alime, utraque plantago, Caryophyllus marinus, Cochlearia, hedera terrestris, Dens Leonis, Se-dum minimum, Cornu cervi, Bellis, Geranium minimum, Bardana, Senecio, Aparine, Lapathum, Quercula, Echium, Marubium, Hyoscyamus, Carduus Mariæ. Aquæ limpi-dissimæ quatuor habet scaturigines, & totidem portus, quatuor ventis cardinalibus ob-jectos. Insula media in cacumen fastigiatur, quod opere tridecagono Franciscus & Maria, Francorum & Scotorum Reges, firmissime communierunt muris, ex lapide fere quadrato, ad sex ulnarum & dimidii altitudinem assur-gentibus, latitudine pene dimidia: Areæ dia-meter est pedum fere centenorum. In ambi-tu murorum tria sunt insigniora propugnacula: in quorum basibus bombardæ majores ita commode locari possunt, ut ob-sidentes ab ac-cessu propiore arceantur. Puteum habet aquæ vivæ intra passum vigesimum à murorum ra-dice, aquatione non difficiili. Interius terra murorum altitudinem adæquat: ipsius Regi-næ Mariæ insignia marmori insculpta in mu-ris adhuc visuntur, hoc subscripto anagram-mate: *Sa vertu m'attire*. Murorum qui boream spectant pars, aut temporis injuria corruit, aut consulo diruta est: idem fatum invasit & ipsa ædifica in area monumenti olim ex-tructa. Inter silices est fodina lapidum qui-dem nigricantium & sulphuris odorem, dum cæduntur expirantium, in ædificiorum autem structuris apprime commendatorum. In insulæ circuitu hibernis mensibus copiosissima est ostreorum captura: æstate variorum gene-rum pisces, formicarum instar, densis agmini-bus circumnatant, ubere piscatorum quæstu.

Nomen insulæ dedit nobilis Kethorum fa-milia, cuius authorem à Malcolmo II Scotorum Rege ad annum Christi 1010, & hanc & Baroniam Ketham Marescalliam in Lothia-na, cum hæreditariâ dignitate Marescallorum Scotiæ, virtutis & operæ contra Danos in præ-lio ad Bariam in Angusia fortiter navatae præ-mium, accepisse tradunt annalium nostrorum scriptores. Ab ejus posteris ad Leontas Glam-miæ Regulos ejus Dominum translatum est, cuius familia Princeps Ioannes Leon Kin-gorniam Baroniam in littore Fifano Kethæ oppositam, à Roberto II Scotorum Rege, dotalem accepit cum ejusdem regis filia. ab ejus hæreditibus eadem Insula, anno 1649 alienata est Ioanni Scoto, Scoto-tarbatæ Baroni, Cancellariae Regni Scotiæ directori, & in Su-prema Curia Senatori, cuius auspiciis mun-mentum

Clau-mac-duffs-crose.

Fons salu-bris.

Situs.